

Nijboer kampioen der kampioenen op FK fierljeppen

Door Johann Mast

WINSUM - Even leek het er zaterdag op, dat de felbegeerde 'zilveren pols' binnenkort in het vliegtuig zou worden meegenomen naar Nieuw-Zeeland. Het Fries kampioenschap fierljeppen in Winsum werd geruime tijd aangevoerd door Marcel Vlaanderen, die na een aantal jaren werkervaring in het Westerkwartier over enkele weken terugkeert

De heren topfierljeppers leken zaterdag in de tropische hitte massaal via de polsstok naar de brandende zon te willen klimmen. Nooit eerder werd op een Fries kampioenschap 'in de breedte' zo sterk gesprongen. Hoofdschuddend moest iemand als Bjinse Wolters, tweevoudig Fries kampioen, bijvoorbeeld constateren dat hij met zijn toch puike afstand van 18,20 meter niet verder kwam dan de vierde plaats. Bij vrijwel ieder ander kampioenschap zou dat voldoende geweest zijn voor de zege. Drievoudig kampioen Rimmer Abma werd met de respectabele afstand van 18,16 meter slechts vijfde. Zijn drie Friese titels behaalde de Hegemer met heel wat minder verre sprongen.

Dat er op het Fries kampioenschap (FK) ver gesprongen zou worden lag in de lijn der verwachtingen. Het seizoen 1997 is het beste fierljepjaar in de geschiedenis van het Frysk Ljepers Bûn en in vrijwel alle categorieën zijn al tal van records gesneuveld. Het Friese record bij de senioren, in 1986 op dezelfde accommodatie en bij dezelfde gelegenheid gesprongen door Gerhard Vlieger, staat evenwel ook na het 41ste FK

nog in de boeken. Vliegers 18,72 meter staat nog iets te scherp voor de huidige toppers.

Geen fierljepper of toeschouwer die daar zaterdag echter om maalde. De wedstrijd was interessant vanaf het moment dat Marcel Vlaanderen op de schans van B-ljeppers (onelegant gezegd: senioren van de derde categorie) en junioren naar 18,33 meter ljepte. In voorgaande jaren beten de A-ljeppers en ook de topklassers zich door zenuwen overmand nog wel eens stuk op zo'n vroeg in de wedstrijd neergezette 'richtafstand'. Het Fries kampioenschap kent zijn eigen wetten.

Memorabel in dat kader is een prestatie van Marcel Nijboer, die in 1994 als junior verder sprong dan de toenmalige winnaar bij de senioren, Bjinse Wolters. Wolters veroverde toen weliswaar zijn eerste Friese titel, maar moest de zilveren pols - de prijs voor de verste afstand op het FK - tot zijn teleurstelling aan Nijboer laten. Het feit dat de junior op een andere, verder in het water staande, schans tot zijn prestatie kwam achtte Wolters competitievalsensend.

Dezelfde discussie was zaterdag

naar zijn vaderland. De B-ljepper kwam vroeg in de wedstrijd tot een persoonlijk record van 18,33 meter, maar had de pech dat ook de toppers voortreffelijk presteerden. Mét Vlaanderen sprongen liefst vijf ljeppers verder dan achttien meter. Marcel Nijboer deed dat met 18,41 meter het best en prolongeerde zijn Friese titel.

wellicht losgebrand, als geen der topljeppers de voortreffelijke prestatie van Marcel Vlaanderen had overtroffen. „Komt dy sulveren pols eins wol troch de douane?“, vroeg speaker Hendrik Haanstra zich, naar later zou blijken te voorbarig, af. Bjinse Wolters zette in zijn eerste poging al de toon voor een spannende en boeiende strijd bij te topklassers.

Marcel Nijboer had, wars van nervositeit, aan twee sprongen genoeg om Vlaanderen bij te halen. „As ik yn foarm bin ha 'k der gjin wurk fan“, sprak de 23-jarige meubelverkoper uit Veenklooster in de week voorafgaande aan het FK. In Winsum bevestigde hij zijn vorm. Toch was de winnende sprong van 18,41 meter niet eens perfect, vond Nijboer. „De útsprong wie net geweldich.“ Hij hield zich in de finale tevergeefs bezig met de jacht op het Friese record. „Mar dat kinst net planne, dat komt as nimmen it ferwachtet.“

„Ik fûn dat ik beslist net ôfgean mocht as klassemintlieder“, zei Nijboer. „It feit dat elkenien hjoed sa goed sprong wie foar my boppedat in ekstra 'prikkeling.'“ Nijboer was temeer blij, omdat hij de dag voor het FK

amper kon trainen vanwege pijn in een bovenarm. „Wy hawwe de lêste tiid tefolle wedstriden hân, dêr komt it fan.“ Gripend: „Ik haw mar even in middelste tsjin de pine ynnaam.“

In navolging van Vlaanderen wurmde ook Pieter Haanstra zich verrassend tussen de drie beste ljeppers van het klassement, Nijboer, Wolters en Abma. Haanstra voorspelde enkele dagen voor het Fries kampioenschap ietwat bluffend en 'ouwehoerend', dat hij de titel wel eens zou kunnen grijpen. In zijn derde poging kwam Heidenskipster, de meest getalenteerde uit een vier man sterke 'fierljepfamilie', tot een afstand van 18,32 meter, ruim een halve meter verder dan zijn persoonlijke record (17,67).

In de finale voelde Haanstra zich sterk genoeg om zelfs nog een aanval te wagen op de kampioenssprong van Marcel Nijboer. In een poging zijn matige insprong goed te maken, nam hij teveel risico bij de uitsprong. Haanstra kwam hardhandig in het zandbed terecht en liep een spierscheuring op in zijn linkerbeen. Het was het enige smetje op een prima Fries kampioenschap.